

تظاهرات شبه‌ناک علیه واکسن کرونا!

عباس عبدی در روزنامه اعتماد نوشت: تظاهرات تعدادی از شهروندان علیه واکسیناسیون اجباری در اصل ایرادی ندارد، هر چند برخی آن را اقدامی علیه سلامت عمومی تلقی می‌کنند و انجامش را خلاف قانون می‌دانند.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، بدون اینکه بخواهم اصل چنین اعتراضاتی را تخطئه کنم. پیش از ورود به بحث ذکر این نکته ضروری است که اگر امکان دسترسی به شماره ملی معترضین و سامانه ثبت واکسیناسیون وجود داشت در این صورت می‌توانستیم بفهمیم چه تعداد از آنان برخلاف موضع علنی خودشان، واکسن تزریق کرده‌اند.

نکته جالب دیگر اینکه این اعتراضات ابتدا از طرف تعدادی از روحانیون و خانم‌های محجبه سازماندهی و اجرا می‌شد، ولی کم‌کم حس کردند که این کار عوارض سوئی دارد، زیرا به نهاد دین منتسب می‌شود و چون مقام رهبری نیز آشکارا واکسن را تزریق کرده‌اند، این کار نوعی تقابل تلقی خواهد شد، لذا در آخرین تظاهرات کوشیدند که، از خانم‌ها یا آقایانی استفاده کنند که چنین وصله‌ای به آنان نچسبد و حتی غیرمذهبی شناخته شوند.

این تظاهرات چرا شبه‌ناک و در نهایت نادرست است؟ اول اینکه همه می‌دانیم در شرایط عادی و به طور معمول، برای تظاهرات اجازه‌ای داده نمی‌شود چه رسد به شرایط کرونایی! البته آنهایی را که بخواهند انجام شود با پسوند خودجوش حل می‌کنند. برخی از این‌گونه تظاهرات مثل اعتراض به پاکستان درباره وضع افغانستان، با مقابله نیروهای انتظامی مواجه می‌شود و برخی دیگر تحت حمایت است. در هر دو صورت برنامه‌ریزان اصلی آنها کمابیش شناخته شده هستند.

در این مورد خاص یعنی اعتراض علیه واکسیناسیون مثلا اجباری، معلوم نیست که سردمداران این تظاهرات چه کسانی هستند؟ علت و دلیل مخالفت آنان چیست؟ چرا مجوز نگرفتند و چرا با آنان برخوردی نمی‌شود؟

نکته دوم که مهم‌تر است پوچ بودن این شعار است.

مگر تاکنون کسی را مجبور به زدن واکسن کرده‌اند؟ اگر در کشورهای دیگر شاهد چنین اعتراضاتی هستیم، می‌خواهند واکسیناسیون را به نحوی اجباری کنند یا کرده‌اند و بدون داشتن مدارکی که تصدیق‌کننده زدن واکسن باشد، از برخی خدمات و حقوق محروم می‌شوند. ولی در ایران که واکسن کم است و مردم با هزینه‌های گزاف به کشورهای دیگر می‌روند تا واکسن بزنند و هیچ اجباری هم نیست، انجام چنین تظاهراتی شائبه‌برانگیز است، چون موضوعا منتفی و حداقل تا این مرحله یک ادعای دروغ است.

نکته بعد اینکه چرا تاکنون نسبت به واکسن‌های اجباری سرخک، سرخچه، فلج اطفال و... اعتراض نکرده‌اند؟ واکسن، واکسن است. چه فرقی می‌کند؟ اگر کسی آن واکسن‌ها را برای نوزادانش نزند، در مدرسه ثبت‌نام نخواهد شد. پس چرا نسبت به آنها اعتراض ندارند؟

نکته بعدی و مهم‌تر اینکه تاکنون کدام شواهد و قراین علمی و معتبر علیه واکسن ارایه شده است که مردم را از زدن یا اجبار به زدن آن منع می‌کنند؟ هنگامی که اعتراض خیابانی متولی و سازمان‌دهنده آشکار نداشته باشد، همه این پرسش‌ها بی‌پاسخ می‌ماند.

آخرین نکته اینکه اتفاقا واکسن کرونا باید اجباری بشود. چرا؟ به این علت ساده که زیان نزدن فقط متوجه شخص نیست. اگر کسی سرطان بگیرد و برای درمان اقدام نکند تا بمیرد، حق خودش است. ۱

گر سرطان گرفت و برای درمان نزد دکتر علفی و طب سنتی رفت و مُرد، به ما مربوط نیست، ولی کسی حق ندارد واکسن فلج اطفال برای فرزندش نزند، یا واکسن یک بیماری واگیردار را نزند، چون زیان این کار فقط به خودش نمی‌رسد، بلکه به دیگران نیز زیان می‌رساند.

این از بدیهیات حقوق و شرع است. اگر کسی این قاعده ساده عقلانی را رعایت نکرد باید خسارت بدهد. خودرو را باید معاینه فنی برد، زیرا در صورت تصادف بر اثر مشکل فنی، به دیگران هم خسارت می‌زند. ولی صندلی خانه خود را می‌توانید غیراستاندارد بسازید و پس از نشستن زمین بخورید و کمرتان بشکند، به ما مربوط نیست.

حالا بفرمایید پشت این اعتراضات کدام دست‌های پیدای و پنهان و کدام عقل منفصل حضور دارد؟